

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

under hensyn til, at dens bortfald ville reducere den beregnede licensindtægt med ca. 1,8 mill. kr.

I et samråd om sagen med finansudvalget uddybede jeg nærmere ministeriets opfattelse på dette punkt og gjorde bl. a. opmærksom på, at man fra dansk side ville sætte den svenske radio i vanskeligheder, hvis vi uden videre ophævede vor ordning med hensyn til automobilradiolicens, og jeg opnåede finansudvalgets tilslutning til, at problemet blev ført frem for et nordisk forum gennem radiofoniernes nordiske samvirke.

I formuleringen af sit spørgsmål fremhævede det ærede medlem — og gentager det her — at ombudsmanden i 1961 henstillede til overvejelse, hvorvidt autolicensen kunne afskaffes. Lad mig for en fuldstændigheds skyld gøre det ærede medlem opmærksom på, at ombudsmanden som svar på en senere henvendelse fra Forenede Danske Motorejere har sagt følgende — jeg beder formanden om tilladelse til at citere —:

„Jeg skal herefter udtale, at da finansudvalget har tiltrådt ministeriets indstilling af 2. oktober 1962, og da jeg ifølge de bestemmelser, der gælder for min virksomhed, ikke kan tage stilling til de af finansudvalget truffne afgørelser, kan jeg ikke foretage videre i sagen.“

Fra Danmarks radio har jeg modtaget underretning om, at det under forhandlingerne med de øvrige nordiske radiofonier er blevet oplyst, at der i Sverige, Finland og Island opkræves en særlig autoradiolicens, og at der i samtlige lande finder overvejelser sted af spørgsmålet om denne licens' afskaffelse. Overvejelserne er efter det oplyste endnu ikke så langt fremme, at der kan siges noget om resultatet. For Norges vedkommende foreligger der oplysning om, at der ikke for tiden opkræves en særlig autolicens, men at der finder overvejelser sted med henblik på indførelse af en sådan.

En ophævelse af autoradiolicensen i Danmark vil — som jeg har redegjort for det i et brev til Forenede Danske Motorejere af 24. oktober 1963 — ikke ske med det allerførste, men vi vil i ministeriet være opmærksom på spørgsmålet i forbindelse med udarbejdelse af budgetterne for finansåret 1965-66.

Haunstrup Clemmensen: Jeg vil gerne i fortsættelse af det allerede fremførte spørge den højtærede minister, om det kontrolproblem, som radiorådet allerede for flere år siden skriftligt gjorde opmærksom på, ikke stadig eksisterer, og om det derfor ikke ville være naturligt, at forhandlingen om denne sag, der allerede har stået på i adskillige år, nu kunne afsluttes. Kunne man ikke også fra dansk side henstille, at de nordiske forhandlinger blev afsluttet inden for en meget overskuelig fremtid?

Ministeren for kulturelle anliggender (Bomholt): Der er jo det særlige at bemærke, at i radiorådet er der repræsentanter for de politiske partier, og radiorådet har med disse partirepræsentanters sanktion enigt indstillet til mig den ordning, som finansudvalget derefter har tiltrådt. Kan der tænkes en mere demokratisk ordning med hensyn til et forslags behandling? Denne fremgangsmåde vil naturligvis også gælde i fremtiden.

Det er finansudvalget, der har tiltrådt, at sagen søges afklaret på nordisk basis.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændringer i lov om mål og vægt.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 66) findes i tidenden sp. 1706).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets tekst og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Lovforslagets tekst og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg stiller forslag om, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse imod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.